

2. L'HORTA DEL FORN D'ALCEDO

RUTA TURÍSTICA PER POBLES DEL SUD - EL FORN D'ALCEDO

TURISMO DE BARRIOS

PLÀNOL GENERAL DE LA RUTA

SITUACIÓ DEL RECURS TURÍSTIC

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

HISTÒRIA

A partir dels anys cinquanta i seixanta del segle XX, la construcció d'infraestructures de gran magnitud com el nou llit del riu Túria, la “pista de Silla”, els blocs de cases de la Cooperativa Ferroviària de Vivendes a l'entorn de la plaça Riu Segura, i el polígon industrial situat al sud de la població, provocaren la desaparició de grans extensions d'horta i de construccions tradicionals, algunes de gran renom com l'Alqueria del Sucre, en el límit amb la Torre, de la qual es parla en les fitxes dedicades a eixa població, encara que també conserva un gran record entre els habitants del Forn d'Alcedo (de fet, fa uns anys es va dedicar un dels seus carrers al seu nom).

No obstant això, subsistix una extensió apreciable d'horta cultivada, alqueries i barraques habitades. L'aigua de reg prové de la séquia de Favara; mentre que la mitat occidental del terme té dret permanent a les seues aigües, l'altra mitat pertany als Francs, Marjals i Extremals, per la qual cosa només pot regar amb els sobrants de la citada séquia, un fet que provoca uns certs conflictes a vegades.

Des del carrer Segart gojarem d'unes bones vistes d'estes zones d'horta, que posteriorment podrem visitar més de prop recorrent el camí d'Alabau o, al nord de la població, el de la Creueta Alta. En l'alqueria de Cachorro, també en la seua frontera nord, trobarem una altra cebera, en este cas de tipologia “de canyissos” (**foto 1**). També trobarem en el camí d'Alabau una de les últimes barraques de la població, la de Cucala (**foto 2**); i ocult entre els horts del terme perviu encara algun dels històrics forns moruns, en els quals fins no fa tant de temps els habitants de l'horta coïen el pa (**fotos 3 i 4**).

Cebes, creïlles, carxofes, melons, carabasses, lletugues, bledes, tomates... són els cultius més habituals en esta terra d'horta, més argilenca que la terra de la zona nord de la comarca (**fotos 5 i 6**). Com indica José Luis Rodrigo Llopis, un erudit local, estudiós dels costums i la història del poble, bona part de la producció agrícola es manté gràcies al treball “a tornallom” dels llauradors: una antiga forma col·laborativa de treball sense intercanvi de diners, i en la qual es paga amb ajuda mútua o collites en espècie, segons l'antic codi civil valencià, possibilitant així el manteniment de les hortes en producció, a pesar de ser camps de cultiu de poca superfície.

A pesar de la pèrdua de bona part dels costums ancestrals de l'horta, es manté la gastronomia tradicional, en la qual sobreïxen, en rebosteria, “les coques escudellaes”, i en arrossos la “paella de fetge de bou” amb endívia i cigrons, per haver sigut tradicionalment una zona de cria de bestiar boví i també de pas, al llarg del Assagador de la Torre, fins a les zones de pastura de la Devesa del Saler.

INFORMACIÓ GENERAL

Adreça: El cartell es troba en l'encreuament dels carrers Segart i Alqueria del Sucre, des d'on pot partir un passeig per l'horta.

ACCESIBILITAT

Aparcament: Existixen diverses places d'aparcament PMR en tot el nucli urbà, incloent el carrer Riu Cabriol, 8 i el camí Alabau, pròximes a la ubicació del cartell.

FOTO 1. *Cebera de canyissos* en l'alqueria de Cachorro

FOTO 2. Barraca de Cucala

FOTOS 3 i 4. Alqueria i forn morú

FOTOS 5 i 6. Cultius de carabasses i tomates en l'horta del Forn d'Alcedo